

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 4 czerwca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tallinna Halduskohus — Estonia) — Balbiino AS przeciwko Põllumajandusministeerium, Maksu- ja Tolliameti Põhja maksu- ja tollikeskus

(Sprawa C-560/07) ⁽¹⁾

(Przystąpienie Estonii — Środki przejściowe — Produkty rolne — Cukier — Nadmierne zapasy — Rozporządzenia (WE) nr 1972/2003, 60/2004 i 832/2005)

(2009/C 180/14)

Język postępowania: estoński

Sąd krajowy

Tallinna Halduskohus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Balbiino AS

Strona pozwana: Põllumajandusministeerium, Maksu- ja Tolliameti Põhja maksu- ja tollikeskus

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tallinna Halduskohus (Estonia) — Interpretacja art. 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 60/2004 z dnia 14 stycznia 2004 r. ustanawiającego środki przejściowe w sektorze cukru w następstwie przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii, i Słowacji (Dz.U. L 9, s. 8), rozporządzenia Komisji (WE) nr 1972/2003 z dnia 10 listopada 2003 r. w sprawie środków przejściowych przyjętych w odniesieniu do handlu produktami rolnymi ze względu na przystąpienie Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji (Dz.U. L 293, s. 3), oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 832/2005 z dnia 31 maja 2005 r. w sprawie określenia nadwyżkowych ilości cukru, izoglukozy i fruktozy dla Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji (Dz.U. L 138, s. 3) — Opłata od nadmiernych zapasów produktów rolnych posiadanych przez przedsiębiorców — Sposób ustalania ilości normalnych zapasów i nadmiernych zapasów w celu zastosowania tej opłaty

Sentencja

1) Artykuł 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1972/2003 z dnia 10 listopada 2003 r. w sprawie środków przejściowych przyjętych w odniesieniu do handlu produktami rolnymi ze względu na przystąpienie Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji,

art. 6 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 60/2004 z dnia 14 stycznia 2004 r. ustanawiającego środki przejściowe w sektorze cukru w następstwie przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii, i Słowacji oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 832/2005 z dnia 31 maja 2005 r. w sprawie określenia nadwyżkowych ilości cukru, izoglukozy i fruktozy dla Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji nie stoją na przeszkodzie stosowaniu przepisów krajowych, takich jak zawarte w Üleliigse laovaru tasu seadus (ustawie o opłacie od nadmiernych zapasów) z dnia 7 kwietnia 2004 r., w brzmieniu zmienionym w dniu 25 stycznia 2007 r., zgodnie z którymi nadmierne zapasy danego przedsiębiorcy są określane poprzez odjęcie od zapasów rzeczywiście posiadanych w dniu 1 maja 2004 r. normalnych zapasów, zdefiniowanych jako średnia ilość zapasów posiadanych w dniu 1 maja każdego z czterech lat poprzedzających pomnożona przez współczynnik 1,2 odpowiadający wzrostowi produkcji rolnej zaobserwowanemu w zainteresowanym państwie członkowskim w tym samym okresie.

- 2) Rozporządzenie nr 1972/2003 nie stoi na przeszkodzie temu, by wszystkie zapasy posiadane przez przedsiębiorcę w dniu 1 maja 2004 r. były uznane za nadmierne, jeżeli na podstawie spójnych wskazań zostanie ustalone, iż zapasy te nie mają zwykłego charakteru w świetle działalności przedsiębiorcy, lecz zostały utworzone dla celów spekulacyjnych.
- 3) Artykuł 4 rozporządzenia nr 1972/2003 i art. 6 rozporządzenia 60/2004 nie stoją na przeszkodzie stosowaniu przepisów krajowych stanowiących, że przedsiębiorca, który rozpoczął działalność na mniej niż rok przed dniem 1 maja 2004 r., jest zobowiązany do wykazania, iż ilość zapasów posiadanych przez niego w tym dniu odpowiada ilości zapasów, które może normalnie wytworzyć, sprzedać, zbyć lub nabyć, pod tytułem odpłatnym lub darmowym.
- 4) Rozporządzenia nr 1972/2003 i 60/2004 nie stoją na przeszkodzie pobieraniu opłaty z tytułu nadmiernych zapasów danego przedsiębiorcy, nawet jeżeli jest on w stanie wykazać, że nie osiągnął zysku z handlu tymi zapasami po dniu 1 maja 2004 r.
- 5) Artykułu 6 ust. 3 rozporządzenia nr 60/2004 nie można interpretować w ten sposób, że wzrost zdolności magazynowej przedsiębiorcy w ciągu roku poprzedzającego przystąpienie uzasadnia zmniejszenie nadmiernych zapasów, niezależnie od późniejszego rozwoju działalności gospodarczej posiadacza zapasów, wielkości przetwarzania i rozmiaru tych zapasów.
- 6) Artykuł 10 rozporządzenia nr 1972/2003 nie stanowi przeszkody dla ważności decyzji ustalającej wysokość zobowiązania doręczanej przedsiębiorcy podlegającemu opłacie z tytułu nadmiernych zapasów po dniu 30 kwietnia 2007 r., jeżeli zostanie ustalone, że decyzja ta została wydana przez władze krajowe najpóźniej do tego dnia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 64 z 8.3.2008.